

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

סע"ש 47297-07-13

17 דצמבר 2015

2

לפני:

כב' השופטת אורנית אגסי

נציג ציבור (עובדים) גב' רחל הרצוג

נציג ציבור (מעסיקים) מר אפרים שליפר

התובעים

Jocelyn flores

ע"י ב"כ: עו"ד עידן כהן

-

הנתבעים

1. עזבון המנוח יוסף רוזנברג

2. יעל מילפלדר

3. תמר ראובני

4. יעקב משה רוזנברג

ע"י ב"כ: עו"ד רפי טולדנו

5. תיגבור - מאגר כ"א מקצועי זמני בע"מ

ע"י ב"כ: עו"ד עמית אבן

3

4

5

פסק דין

6

7

8

9

10

11

12

13

14

15

16

17

18

19

1.

לבית הדין הוגשה תביעת הגב' גוסלין פלורנס כנגד עזבון המנוח יוסף רוזנברג

ויורשיו על פי דין (להלן: "הנתבעים 1-4"), לתקופה שבה עבדה וסעדה את

המנוח וכן כנגד מעסיקתה חברת תיגבור - הנתבעת 5. (להלן: "תיגבור")

תביעה זו היא חריגה, שכן אין בפנינו תביעת הפרשי שכר וזכויות של עובד כנגד

מעבידו, אלא במקרה חריג ושונה שבו נטען על ידי התובעת כי השכר ששולם לה

על ידי חברת תיגבור מידי חודש ישירות לחשבון הבנק שפתחה ובהתאם לתלושי

השכר שהוצאו על ידי חברת תיגבור, לא הגיעו לידיה בפועל, אלא מיד עם

הפקדתם הועברו הכספים מחשבונה אל חשבון המנוח. המנוח שילם לה את

שכרה במזומן מידי חודש שלא על פי הסכום שהינה שונה מהסכום שהיה נקוב

בתלוש השכר של חברת תיגבור, אלא על פי חישוב אחר שנעשה על ידי התובעת

והמנוח.

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

סע"ש 47297-07-13

2. התביעה במקור הוגשה רק כנגד הנתבעים, עובון המנוח בתו יעל מילדפדר וכן
 הבנק שבו הופקדו הכספים. התביעה כנגד הבנק נמחקה והתובעת ביקשה לצרף
 את כל יורשי עובון המנוח כנתבעים וכן את חברת תיגבור. כנגד טענת התובעת
 כי זו לא העבירה לידיה את תלושי השכר וכן את הסכמי ההעסקה ובשל כך נגרם
 לה נזק באי ידיעתה את זכויותיה וגובה שכרה ועל כן על תיגבור לפצות את
 התובעת בסך של 275,000 ₪. זאת, בנוסף לתביעתה כנגד הנתבעים האחרים
 מהם ביקשה כי שיבו לה את הכספים שנלקחו ממנה מחשבון הבנק בסך
 299,000 ₪ בצירוף פיצויי הלנה וכן פיצוי על הפגיעה בה בסך 50,000 ₪.
- 9
 הנתבעים 1-4 טענו כי התובעת קיבלה את כל שכרה וזכויותיה במהלך כל תקופת
 העסקתה, כי התובעת נתנה יפוי כח והסכימה כי כל חודש יועבר מלוא הסכום
 שהתקבל מחברת תיגבור ישירות אל חשבון המנוח וכי מידי חודש המנוח שילם
 לה את מלוא שכרה ואף מעבר לכך וכן את זכויותיה במזומן על פי חישובים של
 התובעת.
- 15
 הנתבעים הכחישו את כל טענות התובעת לגזל ומרמה, וטענו כי שילמו לתובעת
 את כל שכרה וזכויותיה. לחלופין נטען כי אף אם בית הדין יקבע כי היא זכאית
 לתשלום כלשהו, יש לנכות מכל סכום שיקבע סכומים בגין דיור וכלכלה וכן בגין
 תשלומי שכר ששולם לה בעת שעבדה בפועל כגון סופי שבוע, חופשות, חגים וכן
 שעות עבודה שבהן עבדה עת שהה המנוח במוסד סיעודי בחמשת החודשים
 האחרונים לחייו.
- 21
 חברת תיגבור טענה כי דין התביעה להידחות כנגדה, שכן לתובעת היה הסכם
 עבודה חתום בשפתה, כי כל התלושים הועברו לתובעת ובתקופה מסוימת
 לבקשתה המתינו עבודה במשרדי החברה ומאחר והונפקו לה תלושים בפועל,
 הנתבעת פעלה כדין ואין לחייב אותה בפיצוי כנתבע.
- 26
 בדיון המוקדם השני הוצע על ידי מותב זה למחוק את חברת תיגבור מהתביעה
 אך התובעת עמדה על תביעתה.
- 28
 29

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

סע"ש 47297-07-13

3. ואלה הן העובדות כפי שהן עלו מכבי הטענות המסמכים התצהירים וחקירת המצהירים בפנינו:
- א. התובעת הינה מטפלת סיעודית מהפיליפינים, אשר גויסה לעבוד אצל המנוח מר רוזנברג ז"ל על ידי חברת השמה בשם איתני מור. טרם העסקתה אצל המנוח עבדה התובעת שנתיים קודם לכן אצל מעסיקים אחרים בסיעוד.
- ב. מר רוזנברג המנוח הינו ניצול שואה אשר נפצע במלחמת השחרור והפך לנכה צה"ל. המנוח קיבל סיוע בשל נכותו ממשד הביטחון. ילדי המנוח העידו כי הוא נעזר בעובד סיעוד בשל החמרת פציעתו וכן מחלת הפרקינסון אך היה אדם צלול אשר ניהל את ענייניו, לרבות ענייני הכספים בעצמו ונעזר פיסית באחרים.
- ג. הנתבעים 2-4 הינם ילדיו של המנוח ויורשיו על פי דין. הנתבעת 2 יעל מילפלדר היתה הפעילה בין שלושת הילדים בעזרה ובטיפול היומיומי באביה ואף קיבלה מאביה יפוי כח לפעול בחשבוננו.
- ד. התובעת החלה לעבוד אצל המנוח כמטפלת סיעודית עם מגורים מלאים החל מחודש מאי 2008. לא הוצג בפנינו הסכם ההעסקה שנחתם עם התובעת במאי 2008 אלא דוגמת הסכם אחרת, כך שלא ניתן לקבוע מה היו תנאי העסקתה עם תחילת העבודה אצל המנוח ואין לקבל את 1/ כראייה.
- למרות האמור אין חולק כי בתחילת העסקתה השכר שולם לה על ידי המנוח ישירות, כאשר את המימון להעסקה קיבל המנוח ממשד הביטחון ישירות לחשבוננו.
- ה. בחודש ספטמבר 2008 הודע למנוח ולתובעת כי המנוח יקבל את שירותי הסיעוד באמצעות חברת תיגבור וכי החל מחודש זה התובעת תועסק כמטפלת הסיעודית בקשיש נזקק של משרד הביטחון, הוא המנוח, ע"י תיגבור ותהיה עובדת תיגבור.

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

סע"ש 47297-07-13

- 1 חברת תיגבור הינה חברת העוסקת בין היתר במתן שירותי סיעוד
2 לקשישים ולנכים של משרד הביטחון.
3
- 4 ז. אין חולק כי התובעת חתמה על הסכם ההעסקה שלא הוצג לבית הדין.
5 התובעת חתמה על הסכם העסקה נוסף ב - 12/2010.
6
- 7 ח. תיגבור שילמה לתובעת מידי חודש שכר על פי הסכמי משרד הביטחון
8 למלווי נכים בשים לב לדיווח חודשי מפורט שקיבלה מהמנוח, על שעות
9 העבודה של התובעת לרבות שבתות ולילות.
10
- 11 ט. משרד הביטחון אישר לתובע עובד סיעודי בהיקף של 16 שעות עבודה
12 ליום. שכרה של התובעת הוכן בהתאם לכך בהתאמה אף לדוחות
13 שהתקבלו מהמנוח.
14
- 15 י. התובעת התבקשה לפתוח חשבון בנק על מנת לקבל את שכרה מחברת
16 תיגבור לחשבון זה. הצדדים חלוקים על הצורך בפתיחת החשבון ומי
17 הנחה את התובעת, המנוח והנתבעת 2 לפתוח את חשבון הבנק ובאיוזה
18 אופן לפעול בו ועל כך נרחיב בהמשך הכרעתינו.
19
- 20 יא. התובעת פתחה חשבון בנק בבנק מרכנתיל בו מצוי אף חשבון הבנק של
21 המנוח וחתמה על יפוי כח לטובת הנתבעת 2 אשר תוכל לפעול בחשבון
22 הבנק שעל שם התובעת. התובעת העבירה את פרטי החשבון לידי חברת
23 תיגבור וחברת תיגבור הפקידה את שכרה החודשי של התובעת מידי
24 חודש לחשבון זה.
25
- 26 יב. עוד עלה מהעדויות כי על פי יפוי הכח הנתבעת 2 פעלה בחשבון מדי חודש
27 וביצעה העברה של מלוא סכום השכר שהתקבל לחשבון התובעת אל
28 חשבון המנוח. (נספח 7 לתצהיר התובעת).
29

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

סע"ש 47297-07-13

- 1 לא זו אף זו, הוצג מכתב כתוב בכתב ידה של הנתבעת 2 המורה לבצע
 2 העברה פנימית מחשבון התובעת אל חשבון המנוח. סכומי ההעברות
 3 ברובם היו על סך של בין 9,000 ₪ לחודש ועד 13,000 ₪ ולעיתים סכומים
 4 גבוהים יותר.
 5
- 6 הנתבעת מילאה מידי חודש דו"ח שעות עבודה על גבי טפסים של תיגבור, יד.
 7 חתמה עליו ואף המנוח או הנתבעת חתמו עליו. מיד תחילת חודש היה
 8 המנוח מושך מזומנים מחשבונו בין בעצמו או על ידי מיופת כוחו,
 9 הנתבעת 2, ושילם במזומן לתובעת שכר על פי חישוב של שכר מינימום
 10 בתוספת תשלום הוצאות שבועיות וכן תשלום נוסף עבור שבתות.
 11 גובה התשלומים שבוצע תועד על ידי התובעת ביומן כתוב ואופן חישוב
 12 השכר שנעשה לתובעת מידי חודש.
 13
- 14 טו. עלה מהעדויות כי התובעת לא ידעה מה גובה הסכומים אשר הועברו
 15 מידי חודש לחשבון שאותו נהלה בפועל עבודה הנתבעת 2, אך בזמן אמת
 16 סברה ואף הסכימה לקבל תשלום שכר כפי שקיבלו מטפלות סיעודיות
 17 אחרות היינו שכר מינימום, החזר הוצאות שבועי, שעות נוספות חריגות
 18 אם היו, וכן פיצוי על כל סוף שבוע שנשארה עם המנוח. סה"כ שולם
 19 לתובעת במזומן בפועל מהמנוח מידי חודש כ – 6,000 ₪ לחודש ואילו על
 20 פי תלוש השכר שולם לתובעת שכר נטו של בין 9,000 ₪ ל-13,000 ₪ על פי
 21 הדיווח החודשי ועל פי הנחיות משרד הביטחון.
 22
- 23 טז. כעולה מתלושי השכר, לתובעת שולם מידי חודש שכר בסיס וכן שעות
 24 משמרת רבות ונרשם בתלוש כי היא עבדה חודש עבודה מלא של 30 או
 25 31 יום. החל מחודש ינואר 2011, על פי הנחיות משרד הביטחון, ניכו
 26 מהשכר כלכלה בסך של 1511 ₪ ומבנה תלוש השכר השתנה.
 27
- 28 יז. במהלך תקופת עבודתה התובעת הכירה את בן זוגה מר חיים אוחיון
 29 אשר התגורר בבניין סמוך למגורי המנוח ונוצרו יחסי קרבה בין השניים
 30 והוא הפך לבן זוגה.

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

סע"ש 47297-07-13

- 1
- 2 יח. כעולה מעדויות שני הצדדים, התובעת במהלך עבודתה יצאה לחופשות
- 3 של מספר שעות או למשך הלילה או לסוף שבוע ובמועדים אלו החליפו
- 4 את התובעת בני משפחה או עובדים אחרים, אך לא הוצג כראיה לבית
- 5 הדין כל אסמכתא על תשלום לעובדים אלו.
- 6
- 7 יט. התובעת הרתה והמשיכה לטפל במנוח עד שילדה במרץ 2013.
- 8
- 9 כ. בחמשת חודשי חייו האחרונים אושפז המנוח בבית חולים סיעודי
- 10 והתובעת טיפלה בו במהלך שעות היום עד הלידה.
- 11
- 12 כא. ביום 12.4.13, כחודש לאחר הלידה, חתמה התובעת על מכתב התפטרות
- 13 למנוח אשר הודפס בעברית ואנגלית ונראה כי הוכתב לתובעת ובו נרשם
- 14 כי קיבלה את כל המגיע לה עבור עבודתה. כמו כן התובעת הוחתמה על
- 15 כתב קבלה שחרור וסילוק ביום 13.5.13 במשרדי חברת תיגבור. המסמך
- 16 הינו טופס סטנדרטי בעברית בלבד ונרשם בו אישור על קבלת סך של
- 17 25,895 ₪ עבור פיצויי פיטורים וגמר חשבון בגין עבודתה בתיגבור ואצל
- 18 המעסיק הישיר. כן הצהירה כי אין לה כל תביעות כנגד תיגבור ומעסיקה
- 19 הישיר. תשלום הפיצויים בוצע ישירות לחשבון התובעת והכסף נשך על
- 20 ידה בנוכחות הנתבעת 2 ונמסר לה ובאותו מעמד נסגר חשבון הבנק.
- 21
- 22 4. במסגרת ניהול ההליך העידה התובעת ארוכות בפנינו. כמו כן מטעם הנתבעים
- 23 העידו הנתבעות יעל מילפלדר ותמר ראובני ובני זוגם וכן הגב' אריאלה בן צור
- 24 מחברת איתני מור והגב' אפרת מליח עובדת הסוציאלית של חברת תיגבור.
- 25 מטעם תיגבור העידו אברהם אבנית וישי פחימה.
- 26
- 27 **הכרעה**
- 28 5. עלינו להכריע בתביעה זו בשני ראשי תביעה, האחד, תביעת התובעת להשבת
- 29 כספים שהועברו מחשבונה אל חשבון המנוח ובחינת טענתה האם הכספים
- 30 שהופקדו בחשבונה ובהתאם לתלושי השכר שהוצאו לה על ידי מעסיקתה,

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

סע"ש 47297-07-13

- 1 חברת תיגבור, מהווה שכר עבודתה אצל המנוח. והשני, האם זכאית התובעת
2 לפיצוי ממעסיקתה תיגבור על אי עריכת חוזה העסקה כדין ואי מסירת תלושי
3 שכר וכן פיצוי כולל בסך 50,000 ₪ על התנהלות תיגבור והנתבעים במהלך
4 ההעסקתה תוך ניצולה.
5
- 6 התביעה להשבת השכר מיורשי המנוח
- 7 .6. התובעת טענה כי הנתבעים, ובפרט המנוח יחד עם הנתבעת 2, ניצלו את
8 תמימותה והיותה עובדת זרה, הסתירו ממנה מידע, גרמו לה לפתוח חשבון בנק
9 ולתת יפוי כח לנתבעת 2 לחשבון זה ובמהלך כל תקופת העסקתה על ידי תיגבור,
10 חלף הותרת השכר שקיבלה מתיגבור בחשבון הבנק שנפתח עבורה, העבירו מדי
11 חודש את כל סכומי השכר שקיבלה וראו בכספים אלו כספי המנוח. מכספים
12 אלו שילם המנוח לתובעת את השכר כפי המשולם לעובדת זרה בתחום הסיעוד
13 במזומן ותוך הסתרת כל המידע.
14
- 15 .7. כפי שעלה מהראיות והעדויות, התובעת החלה עבודתה אצל המנוח כעובדת
16 סיעוד כאשר המנוח סיכם עימה את שכרה ושילם לה שכרה מהכספים שקיבל
17 ממשדד הביטחון.
18 לאחר שמשדד הביטחון שינה את אופן מימון המלווים ועובדי הסיעוד לנכי
19 צה"ל נקבע כי על חברת כ"א להעסיק את התובעת ולשלם לה ישירות את שכרה
20 . לכן הועברה התובעת לעבוד תחת המעסיק תיגבור כאשר המנוח יכונה להלן
21 מקבל השירות/העבודה.
22 כך, החל מחודש ספטמבר 2008 שילמה תיגבור לתובעת את שכרה, בהתבסס על
23 דיווחי המנוח או בתו, והשכר הופקד לתובעת בחשבון בנק שפתחה בסניף שבו
24 המנוח ניהל את חשבוננו.
25 התובעת לא יזמה את פתיחת החשבון אלא הדבר הוכתב לה על ידי הנתבעת 2,
26 אשר אף הינחתה את פקידת הבנק כי התובעת תחתום על יפוי כח ובפועל כל
27 השליטה בחשבון היתה של הנתבעת 2.
28 הנימוק להסדר זה היה כי מאחר שהתובעת עובדת כעובדת סיעודית הגרה עם
29 המנוח כל החודש, ומאחר שלמנוח אושרו 16 שעות של עובד, המנוח והנתבעת 2
30 סברו כי התובעת אינה זכאית למלוא התשלום שאושר להעסקתה על ידי משדד

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

סע"ש 47297-07-13

- 1 הביטחון, אלא, שהסכום המשולם לתובעת שייך בפועל למנוח ועבור כל הוצאות
2 העזרה שלה יודקק, והוא ישלם לתובעת את שכרה במזומן, כפי שסיכם עימה
3 עת התחילה לעבוד כעובדת סיעוד רגילה.
4 כך מסלול השכר של התובעת החל באישור התקציב של 16 שעות על ידי משרד
5 הביטחון.
6 המנוח העביר דיווחים של מקסימום שעות עבודה (בין אם בוצעו או לא) של
7 התובעת לחברת תיגבור, מעסיקתה של העובדת בהתאם להסכמים עם משרד
8 הביטחון.
9
10 8. חברת תיגבור ערכה תלוש שכר לתובעת על מלוא השכר כולל השעות הנוספות
11 הרבות שביצעה ותוספת משמרת, הכל כפי הקבוע בהסכם מלווי הנכים, והשכר
12 המלא הופקד לחשבון על שמה, שכן לא ניתן להעביר את התקציב לנכה אלא
13 לעובד ישירות. החלטה זו של משרד הביטחון לא נעשתה בחלל ריק אלא במכוון
14 שכן היא באה לפתור את הקושי שנוצר קודם לכן ולהבטיח כי העובד יקבל את
15 מלוא שכרו, בהיותו מקור מימון חיצוני.
16
17 9. המנוח והנתבעת 2 פעלו במקרה זה במהופך מהנחיות משרד הביטחון ויצרו מצגי
18 שווא לתובעת, כך שלא הביאו כלל לידיעתה מהו השכר שהיא מקבלת, דרשו
19 וקיבלו ממנה יפוי כח לחשבונה, על מנת שיוכלו למשוך מידי חודש את שכרה
20 מהחשבון. המנוח עשה שימוש בסכומים אלו לשלם לתובעת את שכרה במזומן
21 לפי שיקול דעתו והיתרה נותרה בכיסו לשימושים שונים שלו, ואין אנו פוסלים
22 כי אכן שילם לעובדים נוספים כדי לקבל את העזרה לה נזקק.
23 בהתערבות זו של המנוח והנתבעת 2 הם פעלו בניגוד להנחיות משרד הביטחון
24 ומנעו תשלום מלוא השכר כפי קביעת משרד הביטחון לעובד מסוג זה.
25
26 10. נטען בחצי פה על ידי הנתבעת 2 והוכחש באופן חד משמעי על ידי מר אבנת
27 בעדותו, כי ההנחיה לפתיחת החשבון ומתן יפוי הכח היה בהנחיית עובד מחברת
28 תיגבור, טלפונית.
29 אין בידינו לקבל טענה זו של הנתבעת 2, הן בשל העובדה כי טענה זו הועלתה
30 בצורה לקונית והן מאחר שהיא נוגדת את כל הנחיות משרד הביטחון.

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

סע"ש 47297-07-13

- 1 נכון הוא כי המנוח רשאי היה להעסיק שני עובדים תחת התובעת לשעות העבודה
2 שאושרו לו, אך עובדים אלו, כל אחד מהם היה מקבל את שכרו מתיגבור.
3 המנוח והנתבעת 2 הם אלו שבחרו כי העזרה למנוח תהיה בהעסקת עובדת
4 סיעוד שתגור עם המנוח בביתו וכך, בגין תמורה של 16 שעות כפי שאושר תהיה
5 עם המנוח 24 שעות ביממה, 7 ימים בשבוע.
6 לכן, גם הדיווחים שהועברו לתיגבור לא פירוטו שני עובדים אלא רק את התובעת
7 כי היא עבדה ברציפות לרבות שבתות ובהתבסס על כך היא קיבלה שכר עבודה
8 מדויק ועל פי הדין שכולל את כל התוספות שלהן היתה זכאית.
9 ואכן, עלה מעדות הנתבעת 2 כי הסיבה שהכסף הועבר לחשבון הבנק על כל 16
10 השעות שאושרו לו והעסקת התובעת באופן הזה היתה "שאבא יהנה מכל
11 הסכום". בנוסף נטען על ידה כי אביה היה צלול ושלט בכל תחום הכספים והיא
12 רק ביצעה את הפעולות שהוא ביקש ממנה לבצע בבנקים, שכן נכותו הקשתה
13 עליו לעשות כן.
14
15 11. לא זו אף זו טענה הנתבעת 2 כי פעלה בהתבסס על יפוי הכח שניתן לה מהתובעת
16 וטענה כי הוא היה מתורגם לאנגלית. כאמור, יפוי הכח צורף לראיות התובעת
17 לאחר שהתקבל מהבנק ואין בו כל תרגום לאנגלית. התובעת חתומה רק בעמוד
18 האחרון ולא ניתן לדעת אם הוסבר לה משמעה של חתימה על יפוי הכח, שכן לא
19 נמצאה שם חתימת הפקיד ולא כל שכן עורך דין.
20 הנתבעת 2 הודתה בפה מלא כי יפוי הכח הוא זה שאיפשר לה להעביר את הכסף
21 שהוכנס על שמה של התובעת כשכר לחשבון של אביה וכל זאת לבקשתו.
22 כך פעלה הנתבעת 2 בניגוד עניינים מובהק, כאשר יש בידיה יפוי כח של התובעת
23 להעברת הכסף וכן יש לה יפוי של אביה לפעול עבורו בחשבון הבנק שלו. כל
24 פעולת הנתבעת 2 בשם התובעת היו מנוגדים לאינטרסים של התובעת ולכן
25 הנתבעת פעלה על פי יפוי הכח שלא כדין ועשתה שימוש להוצאת כספים
26 מהתובעת אל חשבון המנוח, כל זאת מבלי שהתובעת תבין משמעות פתיחת
27 החשבון, מתן יפוי הכח והעדר מודעות לסכומים המשולמים לה על ידי תיגבור,
28 סכומים שהתבססו על דוחות שעות עבודתה ופורטו בתלושים.
29 אנו רואים בהתנהלות זו של הנתבעת 2, אשר לטעמינו לא פעלה מתוך זדון אלא
30 מתוך אי הבנה והנחיות שקיבלה מאביה, כהתנהלות אסורה ולא לגיטימית.

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

סע"ש 47297-07-13

12. ככל שהנתבעת 2 או המנוח סברו כי הם זכאים לכספים אלו, וגם אם לא היתה
 דרך לקבלם אלא להשתמש בתובעת כצינור, היה עליהם לערוך הסכם מסודר
 עם התובעת בשפתה, להגיע איתה להסכמות באשר לשכרה, לא להסתיר ממנה
 את הסכומים שקיבלה מידי חודש ולקבל הצהרה והסכמה מראש כי שכרה יהיה
 פחות מהמאושר ע"י משרד הביטחון וכי היתרה היא לשימוש של המנוח.
13. עוד התרשמנו מעדות התובעת והנתבעים כי במהלך העסקתה נהגו עימה
 הנתבעים בהוגנות בחיי היום יום, העניקו לה הלוואות שביקשה, איפשרו לה
 לצאת לסופי שבוע והחליפו אותה בטיפול במנוח וכך גם באמצע שבוע, ושילמו
 לתובעת את השכר והזכויות המגיעות לה על פי הדין בתקופת העסקתה, אך לא
 את השכר שהוכתב על ידי משרד הביטחון. גם התובעת עד להפסקת עבודתה
 ובדיקת זכויותה, לא ידעה ולא הבינה כי בפועל נכנס לחשבונה סכום כסף הגבוה
 פי 2 מהשכר נטו ששולם לה על ידי המנוח במזומן, הדבר התברר לה בעת
 הופקדו כספי הפיצויים ישירות לחשבון הבנק והנתבעת 2 ביקשה להוציא את
 הכסף לתיתו לתובעת.
- אכן הנתבעים פעלו במכוון תוך הסתרה ומנעו מהתובעת מידע באשר לשכר שלו
 היא זכאית ומקבלת באופן שוטף מתיגבור, וכן הם נכנסו ופעלו שלא כדין
 בחשבונה ובניגוד למטרת יפוי הכח שניתן, כל זאת על מנת לקבל את מלוא
 הסכום לידיהם ולשלם לה פחות מהשכר שהוקצה על ידי משהב"ט, אך גול
 וניצול, לא היו הסיבה למעשיהם לטעמינו אלא הרצון להנציח את המצב טרם
 הרפורמה של משהב"ט, על מנת שישארו בידי המנוח יותר כספים לצרכיו, כאשר
 הקופה המשלמת היא המדינה.
14. באותה נשימה נדגיש כי אנו דוחים את טענת הנתבעים כי התובעת זכאית רק
 לשכר מינימום ולזכויות נילוות לרבות תשלום על שבתות ואינה זכאית כלל
 לכספים ששילם משהב"ט.
- הגם שהוסכם עם התובעת על שכר מינימום ותשלומים נוספים על עבודה נוספת
 אותם קיבלה ולא מחתה על טעות בשכרה, עדין אין זה בידי הנכה הכח להחליט
 לאיזה שכר זכאית העובדת. טבלאות השכר ואופן התשלום לעובד המלווה או

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

סע"ש 47297-07-13

- 1 הסיעודי הינם פרי החלטות והסכמות של משהב"ט והנכה אינו רשאי לנצל
2 כספים אלו לצרכיו. זו היתה הסיבה ששונו ההוראות .
- 3 ושוב נאמר, אם היו הנתבעים מסדירים את גובה השכר והתשלום מתיגבור תוך
4 עריכת הסכמים גלויים, לרבות לתיגבור, והיתה מתקבלת הסכמה מדעת
5 ומפורשת של התובעת בשפתה, יכול וניתן היה לקבוע כי העברת הסכומים
6 מחשבונה אל חשבון מעסיקה הינו על פי שהוסכם , גם אם לא על פי הדין
7 והוראות משהב"ט, אך לא כך הוא במקרה זה, ועל כן אין לקבל כלל את טענות
8 ההגנה של הנתבעים.
- 9 לענין זה העיד מר אבנת כי אינו מכיר הסדרים כפי עמדת הנתבעים שהכסף
10 מועבר אל הנכה ולא אל העובד, והנכה עושה שימוש בשכר העבודה לשלם לעובד
11 ולצרכים אחרים.
- 12
- 13 **15. לסיכום –** התובעת קיבלה את שכרה מתיגבור על פי הדין והסכם משהב"ט לנכה
14 סיעודי בהתאם לאישור של 16 אשר ניתן למנוח וכל השכר ששולם לחשבונה
15 שייך לטעמינו רק לתובעת ולא לנכה.
- 16 התובעת קיבלה מידי חודש את שכרה במזומן מהמנוח או משפחתו בסכום
17 הנופל מהסכום ששולם לה בבנק והנתבעת 2 פעלה על פי יפוי כוח שניתן לה, תוך
18 ניגוד עניינים ובניגוד למטרת יפוי הכת, שכן לא יעלה על הדעת שכל מטרתו של
19 יפוי הכת הינו ריקון החשבון מידי חודש והעברת הכספים למנוח.
- 20 לכן, החלטת הנתבעים ובפרט המנוח והנתבעת 2 להעביר את שכר התובעת
21 מחשבונה לחשבון המנוח הוא פגיעה בזכויות התובעת ולקיחת כספים שהתובעת
22 היתה זכאית לקבלם.
- 23 לכן על עזבון המנוח לשלם לתובעת את סכום ההפרש אשר נמשך מחשבונה ולא
24 שולם לה, בסך כולל של 299,719 ₪ כפי תביעתה.
- 25
- 26 **16.** התובעת טוענת כי היא זכאית לפיצויי הלנה על התנהלות זו של הנתבעים. אין
27 בידינו לקבל תביעתה זו של התובעת. התרשמנו כי הנתבעים ובפרט הנתבעת 2
28 לא פעלו על מנת למנוע ממנה את שכרה באופן מכוון אלא פעלה כך על פי הנחיית
29 אביה המנוח וכן מתוך אמונה, אמנם לא צודקת, כי ניתן למנוח לעשות שימוש

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

סע"ש 47297-07-13

- 1 בבספים שהתובעת קיבלה לשם העסקת מכלול העובדים ולשלם לה רק את
2 השכר שסוכם איתה במאי 2008.
3 בשים לב להעדר כוונת מכוון למנוע תשלום שכר, אזי אין מקום לפסוק הלנה.
4
- 5 17. טענות קיזוז הנתבעים טוענים לטענות קיזוז רבות, הן בגין התשלום שקיבלה
6 על עבודה בשבת ובפועל לא עבדה בשבת, הן עבור הלילות שבהם לא נשארה ללון
7 והנתבעים הם אלו ששמרו על המנוח והן בגין החזר תשלום כלכלה וכן עבור
8 התקופה שבה שהה המנוח בבית החולים ולא טופל על ידה 16 שעות ביום.
9
- 10 אמנם התרשמנו מעדות הנתבעת 2-3 וכן עדות התובעת והמסמכים שצורפו כי
11 בפועל לא עבדה את כל השבתות עליהם קיבלה תמורה כספית, אך משבחנו
12 הנתבעים לתת יד ולדווח דיווחי שקר לתיגבור על מנת שמשדד הביטחון ישלם
13 את מלוא הכספים ומי שנהנה מהתשלום הוא המנוח, אין זה ראוי כי כעת יקוזזו
14 סכומים אלו מהתובעת. המעוול שניסה להתעשר שלא כדין במקרה זה הם
15 הנתבעים ולא התובעת ועל כן הגם שלא עבדה אין אנו מוצאים לנכון לקזז את
16 שווי השבתות והלילות מהכספים המגיעים לה.
17
- 18 באשר לקיזוז דמי כלכלה, אנו מקבלים את טענת הנתבעים כי התובעת אכן
19 קיבלה כלכה מלאה והנתבעים רשאים לקבל את החזר דמי הכלכלה, בין 9/2008
20 ועד 12/10, כפי שאלו נוכו לה משכרה החל מינואר 2011.
21 לכן מהסכום לו זכאית התובעת ינוכה סך דמי הכלכלה בסך של 1511 ₪ כפול
22 28 חודש ובסה"כ סך של 42,308 ₪.
23
- 24 טענת קיזוז נוספת מהשכר הינה לתקופה שבה היה מאושפז המנוח מ-10/12 ועד
25 3/2013.
26 לאחר שבחנו את הטענה, אנו סבורים כי עקרונית יש טעם בטענה זו. אכן
27 התובעת לא עבדה משרה מלאה כפי שעבדה קודם לכן. ברם הנתבעת 2 בחרה
28 לשלוח לתיגבור דו"ח מלא כולל שבתות וחגים (ראה דו"ח שעות פברואר 2013)
29 וכך בעקיפין מבקשים התובעים ליהנות מכספי משרד הביטחון באופן מלא
30 כאשר בפועל ישלמו לתובעת פחות. מה שדווח על עבודת התובעת, גם אם לא

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

סע"ש 47297-07-13

- 1 בוצע , התובעת זכאית לתשלומי ולכל היותר מי שזכאי לכספים אלו היא
2 המדינה.
3 לכן טענת קיומו זו, אף היא נדחית.
4
- 5 **18. התביעה כנגד תיגבור** – לאחר שבחנו את מכלול הראיות והעדויות מצאנו כי
6 תביעה זו כלל לא היתה צריכה לבוא אל העולם ועל התובעת היה למחוק את
7 התביעה כפי המלצת ראש המותב עוד בעת הדיון המוקדם.
8 הנתבעת מיד עם פנייה שנעשתה אליה הציגה את ההסכם שנחתם עם התובעת,
9 כך שהתובעת ידעה מהן זכויותיה. יתרה מכך, התובעת אף ידעה מיהו מעסיקה
10 וקיבלה מספר תלושי שכר בתחילת העסקתה ולדעת תיגבור אף יותר מכך.
11 גם אם התובעת לא קיבלה מידי חודש תלושי שכר מתיגבור, אין בכך כדי להוות
12 עילה לפיצוי הנתבע, שכן תלושי שכר נערכו והם נערכו ונכתבו על פי הנדרש בדיון,
13 והטענה היחידה של התובעת כי לא קיבלה אותם לידה.
14 בענין זה נשמעה עדותה של הגב' מליח אשר העידה כי מסרה לתובעת תלושים
15 עת הגיעה לביקורות בבית המנוח ודווקא התובעת היתה זו שביקשה כי
16 התלושים ימתינו לה במשרדי תיגבור והיא תסור לקחתם.
17 כך, התובעת לא רק שידעה על התלושים וקיבלה חלק קטן מהם, כך שיכלה
18 ללמוד מהם כי השכר שהיא מקבלת בפועל נמוך מהשכר המועבר לחשבון הבנק
19 שלה.
20 התובעת היא זו שביקשה שלא לקבל את התלושים ובענין זה נתנו אמון מלא
21 בעדות הגב' מליח שהיתה רהוטה עקבית ואמינה ביותר.
22 לכן הוכח על ידי תיגבור כי לא גרמה לכל עוול ולא עברה על כל דין בהעסקתה
23 של התובעת ועל כן דין תביעת הפיצוי המנופחת ביותר כנגדה להידחות.
24
- 25 **19. הוצאות** – לאור קביעותינו באשר לתביעת התובעת כנגד תיגבור, ובשים לב
26 לעובדה שעוד לפני שהחל הליך ההוכחות הוצגו בפני התובעת כל התלושים
27 והסכם ההעסקה, וכן בשים לב לכך כי בית הדין המליץ לתובעת למחוק את
28 תביעתה כנגד תיגבור עוד בדיון המוקדם וזו לא הסכימה וגררה את הנתבעת
29 לניהול הליך סרק בתיק זה, אזי על התובעת לשלם לתיגבור את הוצאותיה
30 הריאליות בניהול ההליך בסך של 20,000 ₪.

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

סע"ש 47297-07-13

1 באשר לתביעת התובעת כנגד הנתבעים 1-4, לאור קביעותינו כי על הנתבעים
 2 להשיב לתובעת את הפרש השכר שהועבר לחשבון המנוח, והגם שלא מצאנו
 3 בהתנהלות המנוח והנתבעת 2 כוונה לגזול את התובעת אלא הדבר נעשה מתוך
 4 הבנה כי אלו סכומים המגיעים למנוח, אך מנגד הנתבעים הסתירו את ההעברות
 5 הסכומים מהתובעת, דבר שהביא לתביעה זו, אז הנתבעים ישלמו לתובעת
 6 הוצאות בסך של 18,000 ₪.

7

8 **סוף דבר** 20.

9 תביעת התובעת התקבלה בחלקה והנתבעים 1-4 ישלמו לתובעת ביחד ולחוד סך
 10 כולל לאחר קיזוז דמי הכלכלה 257,411 ₪. סכום זה ישא הפרשי הצמדה וריבית
 11 מיום הגשת התביעה ועד לתשלום המלא בפועל.
 12 כמו כן ישלמו הנתבעים 1-4 הוצאות לתובעת בסך 18,000 ₪.
 13 תביעת התובעת כנגד תיגבור נדחית והיא תשלם לתיגבור הוצאותיה בסך של
 14 20,000 ₪.

15 כל התשלומים ישולמו בתוך 30 יום מהמצאת פסק הדין לצדדים.

16

17 ניתן היום, ה' טבת תשע"ו, (17 דצמבר 2015), בהעדר הצדדים ויישלח אליהם.

18

19

מר אפרים שליפר, נ.צ.
מעסיקים

אורנית אגסי, שופטת

גב' רחל הרצוג, נ.צ. עובדים

20

21

22